

VATAN SAęOLSUN

OYNAYANLAR:

AYŞE KADIN : 50 Yaşlarında köylü bir kadın.

ERKEK SESİ : Dışardan yükselen ses.

KADIN SESİ : Dışardan gelen ses.

2. SES : Dışardan gelen erkek sesi.

1. ASKER : Yunan askeridir ve üzerinde o devrin asker kıyafeti vardır.
2. ASKER : Birinci asker gibidir.
3. ASKER : Birinci asker gibidir.

KOMUTAN : Otuz beş yaşlarında bir Yunan subayı. Üze-rinde üniforma vardır.

NÖBETÇİ : Komutanın kapısında nöbet bekler.

TEĞMEN : 25 yaşlarında bir Yunan subayı.

ÇORBACI: Yunanlılar hesabına çalışan bir hain.

FATMA : 50 yaşlarında, Osman Aęa'nın eşi.

OSMAN AęA : 55 yaşlarında bir Türk köylüsü.

DİMİTRİ: Yunanlı asker.

MUHTAR : 55 yaşlarında, köyün muhtarı.

1. ADAM : İhtiyar heyeti üyesi.
2. ADAM : İhtiyar heyeti üyesi.

3. KADIN: Muhtarın karısı.

1. KADIN: 1. İhtiyar heyeti üyesinin karısı.
 2. KADIN : 2. İhtiyar heyeti üyesinin karısı.
1. PERDE

DEKOR : *(Geniş bir köy evinin salonudur. İki yan tarafta divan vardır. Orta yerde kilim bulunur. Duvarlardan birinde gaz lambası ve ayna asılıdır. Salonun çeşitli yerlerinde şilteler bulunmaktadır.)*

Ayşe kadın — *(Salonun tam ortasındaki kapağı kaldırmış, içeriye cephane dolu sandıkları yerleştirmeye çalışmaktadır. Bir an da kendi kendine mırıldanır.)*

Düşman köye geliyor-muş. Onlar buraya ulaşmadan řu sandıkları ortadan kaldırmalı-yım.

ERKEK SESİ — *(Dışardan)* Ayşe kadın!.. Ayşe kadın! Çabuk hazırlan! Düşman neredeyse köye girmek üzere.

AYŞE KADIN — *(Cephane sandıklarından birisini daha evin bodrumuna indirir.)* Biraz daha işim var. Bitirir bitirmez ben de geleceğim. Siz yolunuza devam edin.

ERKEK SESİ — *(Dışardan)* Elini tez tut!... Biz ormana doğru gidiyoruz...

AYŞE KADIN — Ben kadını... Düşman köye girse bile bana dokunmazlar. Fakat siz erkekleri, düşman ele geçirirse par-çalar, *(diye yüksek sesle dışarıya bağırır. Sonra tekrar cephane sandıklarını bodruma indirmeye devam eder.)*

İKİNCİ SES — *(Dışardan)* Ayşe kadın düşman hemen te-penin ardında. Çabuk ol... Sen de bizimle gel...

AYŞE KADIN — *(Yüksek sesle bağırarak)* Çok az işim kaldı... Siz yolunuza devam edin.

İKİNCİ SES — Ormanda seni bekleyeceğiz... Elini biraz çabuk tut.

AYŞE KADIN — Peki... Siz yolunuza devam edin.

(Ayşe kadın güçlükle bir sandığı daha bodruma indirdi. Sonra elinin tersi ile alnındaki terleri siler. Bu sırada dışardan silâh sesleri yükselir. Yaşlı kadın son sandığı da bodruma indirir, kapağını güzelce kapatır. Üzerine de kilimleri serer. Ardın-dan, divanın üzerinden seccadeyi alıp, bodrum kapağının üzeri-ne sererek)
artık çok geç. Düşman köye girdi bile... En iyisi na-mazımı da kılıp kaderimle başbaşa kalayım...

(Ayşe kadın namaza durur. Bu sırada dışarıdan ayak sesleri ve konuşmalar yükselir. Ayşe

kadın namazını bitirip dua etmeye başladığı sırada gürültüyle evin kapısı açılır ve içeriye üç man askeri girer. İçlerinden biri Ayşe kadına saldırır.)

1. ASKER — Söyle bakalım moruk, sen neden diğerleriyle kaçmadın. Mutlaka bir bildiğin olmalı...

(Ayşe kadın cevap vermez)

2. ASKER — *(Ayşe kadının yanına gelir ve saçlarından ayağa kaldırarak.)* Evet evet bir bildiğin olmalı. Haydi konuş.

(Ayşe kadın cevap vermeyince, iki asker birden yaşlı kadını hırpalamaya başlarlar.)

1. ASKER — Konuşsana be kadın.
Devamı ektedir.